

tódik, világjárással, ünneplésekkel tetőzik, de emberünk szerencsésen elkerüli a nagykutya társaságát, ahová különben sincs bejárása, mert ahogyan kutyatiltó táblákkal teletűzdelt a világ (melyekhez végül is igazodunk, mert halandók vagyunk), ugyanakkor barátokkal és virágokkal zsúfolt a nagy rét, ahol életünket – többnyire a magunk és csak kivételes alkalmak esetén a mások örömére – letöltjük. Olvashattunk már éneklő kutyáról, fakutyáról és egyéb kutyázkodásokról. Ez a könyv egy kiváló atléta és érdekes edző életéről szól, amolyan kutyáúszással keresztmetszetezett életrajz, tanulságokkal és hasznos életbölcsességekkel, több kutyaeletnyi sanyarú idő után most végre szabadon, de nem éppen kutyafutóban elbeszélve. Szorongóknak és szurkolóknak, fiataloknak és időseknek, sportolóknak, mozgássérülteknek és sértődékenyeknek, önbizalom-hiányos lányoknak és fiúknak, dús- és bőrhajúaknak, kitartóknak és lankadóknak egyaránt ajánljuk. Megismerhetik belőle a küzdés szépségét, a balsikerre hajló emberi természetet, a sporterkölcsöt, amely kifogyni látszik; és megtanulhatják, hogy futni hasznos és érdekes, de nem mások elől, hanem csak úgy szabadon, játékosan, ahogyan a kiskutyák és más pajkosan ebtermészetűek szoktak a folyóparton, ott, ahol medrében mellettünk és velünk csörgedez-csobog sebesen, beláthatatlanul tova, a valamiért gyönyörűnek mondott élet.

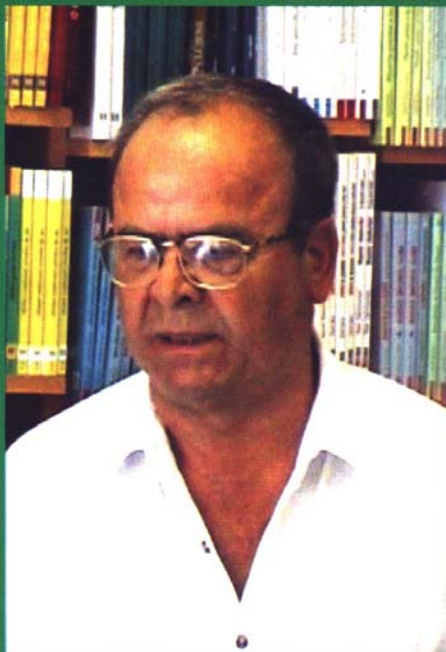
Lépés a Gutenberg-galaxisból

A változó időnek megfelelően, a kezében könyvet tartó ember jelképe helyébe a képernyőre meredő ember figurája kerül. De azért még nincs vége a Gutenberg-galaxisnak, ne készüljünk a temetésére. Napjainkban is számos erőfeszítésnek lehetünk tanúi, amelyek mind azért történnek, hogy a könyv népszerűsége továbbra is megmaradjon. Felesleges ríogatnunk magunkat azzal, hogy máról holnapra eltűnik. Inkább csak átalakul. Olyasvalami történik, mint amikor az agyagtábláról áttértünk a pergamenre, a papiruszra rajzolásról a nyomtatásra. A jövőben írásbeliségünk hordozója nemcsak a papír, hanem a mágneses lemez és a számítógép lesznek. Az indokok sorából most csak a szövegek kezelhetőségét, a digitális könyvek könnyebb terjeszthetőségét, raktározását, olcsóságát vegyük figyelembe, és azt, hogy növekvő könyvéhségünkhöz amúgy sem lesz elég földünk minden erdeje.

A „tessék elképzelni” helyett a már meglévő könyvhelyettesítő eszközeinket sorolom: van már könyv nagyságú, vékony, ágyba vihető, ha szükséges bársonyos tapintású számítógép, amelybe több vastkos könyv szövege elfér, amelyet gombnyomásra, érintésre vagy akár olvasási sebességünknek megfelelően önműködő lapozgatásra is beállíthatunk. A legújabb hordozható telefonokba épített számítógépek kiválóan alkalmasak arra, hogy ne csak a távirati irodák híreit, Internet-oldalakat, hanem a beletáplált könyvek szövegeit is olvashassuk képernyőjükről.

Tar Károly válogatott írásai

•
versek
regények
színjáték
közírások
riportok
szociográfia
napló
fordítás
szótárak
•

A szerző 22 könyvét tartalmazó CD-lemez első borítója

Már „bejáratás” alatt van az e-papír, ami nem más, mint papír vastagságú, újság-oldalnyi számítógép-képernyő, amelynek raktárában kisebb könyvtár is elfér.

És most, tessék elképzelni, hogy valamely klasszikus világirodalmi hírességet eredetiben szándékozunk olvasni. Ehhez betöltjük kedvenc hordozható számítógépünkbe össze műveit, életrajzeit, a róla szóló irodalomtörténeti köteteket, szótárakat, enciklopédiákat, fordításokat és minden egyebet, ami csak eszünkbe jut. Kényelmesen elhelyezkedünk karszékben, ágyban, napozón, vonaton, repülőn, és fel sem kell állnunk ahhoz, hogy a választott szöveg tökéletes megértéséhez szükséges segédkönyvekbe is „belelapozzunk”. A betöltéshez máris segítségünkre van a Magyar Elektronikus Könyvtár (www.mek.oszk.hu)

A szerző 22 könyvét tartalmazó CD-lemez hátsó borítója

Ilyen megfontolásból, a jövőre figyelve, készítettem válogatott írásaimat tartalmazó lemezem is, amelyet olvasóim figyelmébe ajánlok.

A szöveggondozásban és a számítógépes szerkesztésben nyújtott önzetlen segítségért ezúton mondok köszönetet Balázs Viktóriának, Kónya Balásznak, Tiglezan Józsefnek, Nits Árpádnak†, Vajas Ilonának, Buchmüller Ildikónak, és nem utolsó sorban Köves Péternek, aki a nyomdai munkálatokat és sokszorosítást gondozta.